

[Gert Petersen.]

Jeg synes, det er lidt for meget hastværk; det er ligesom at foregribe begivenhedernes gang, og det kan i hvert fald vanskeliggøre stillingtagen fra vor side.

Men lad os se på disse ting i udvalget; det er jo muligt, der kan fremkomme argumenter, som kan overbevise selv de vantro.

Sigsgaard: Også jeg må tage et vist forbehold over for forslaget om, at bondegårdsreglen i praksis skal virke allerede fra 1969-70 med hensyn til beskatningen. Jeg synes, det er rimeligt og forsvarligt at lade den nuværende ordning og herunder henstandsordningen fungere videre, indtil vi ser, om bondegårdsreglen eventuelt genindføres, og her er jeg altså enig med hr. Gert Petersen.

For en ordens skyld skal jeg lige understrege, hvad jeg allerede sagde, da vi havde spørgsmålet om bondegårdsreglen til behandling for nogen tid siden, at vi kan gå med til genindførelse af bondegårdsreglen, forudsat at det først og fremmest gennem jordlovgivningen og måske på anden måde sikres, at der ikke dermed åbnes for nye store gevinster, for ny spekulation i yderzonejorden. Desværre har man efter de sidste bulletiner fra regeringspartierne samarbejde om denne sektor ikke de allerbedste forhåbninger; forslaget om tilbudspligt ser jo ud til at få en meget trang vej at passere, inden det kan nå frem her til tinget. Jeg ved ikke, hvad der ligger i den forsinkelse, der nu sidst ansættes til 3 uger, men det gør i hvert fald mig en smule nervøs for, at den jordlovgivning, der skal komme, og herunder tilbudspligten, ikke vil blive så effektiv, at der vil være det nødvendige grundlag for at genindføre bondegårdsreglen.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg er i stand til at takke samtlige ordførere for den forståelse, de har lagt for dagen for det fremsatte lovforslag. Jeg forstår udmærket, der er problemer, der må gennemdrøftes i et udvalg, og jeg er rede med alle oplysninger, man måtte ønske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Lovforslaget (nr. 154) findes i tillæg A. sp. 3273, fremsættelsen i tidenden sp. 2667).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: Det er absolut uden lyst, jeg er mit partis ordfører i denne sag om menighedsrådenes såkaldte rådighedsbeløb. Det skyldes ikke, at jeg taler med bundet mandat, men det ligger nu engang ikke for min fredsommelige natur at give så afvisende bemærkninger, som dette lovforslag har gjort sig fortjent til.

Hvad principperne for anvendelse af det såkaldte rådighedsbeløb angår, er der for mig at se to alternativer. Det ene er at lade menighedsrådene få fuldstændig frihed på området. Denne mulighed tør ministeren ikke tage i anvendelse, og det forstår jeg godt. Den store uenighed i kirkelige kredse om dette synspunkt må tilråde den yderste varsomhed for enhver minister. Det andet alternativ er den hidtil gældende lovgivning udtryk for, og der er vist ingen tvivl om, at denne har ministerens principielle tilslutning. Det fremgår tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget og fremsættelsestalen. Må jeg føje til, at denne mulighed har det været muligt at administrere, uanset om man måske i enkeltheder kan være uenig om visse afgørelser.

For mig at se er der disse to alternativer. „Via tertia non datur“, hr. minister. Alligevel forsøger ministeren et spring midt imellem. Hvorfor, når ministeren selv i sin fremsættelsestale kan sige, at spørgsmålet om rammen for rådighedsbeløbet ikke er tilstrækkelig afklaret til, at man tør betræde lovgivningsvejen, og at dette er grunden til, at man har tøvet med forslaget? Gid ministeren ikke havde været så utålmodig. Det